

raad, er ganske forstaaeligt, og det styrker ikke det Forhold, der helst burde være mellem Landkommunernes Ligningsmyndigheder og Skatteraadene og Landsoverskatteraadet. Man skal søge at ramme Skatteevnen, hvor den forefindes, men man maa lægge Hovedvægten paa de kommunale Ligningsmyndigheders Ansættelse af Skatten for at bevare det kommunale Selvstyre usvækket.

Abrahamsen: Jeg skal følge den højtærede Formands Henstilling og fatte mig i størst mulig Korthed. Jeg vil rette en Tak til den højtærede Landbrugsminister for den overordentlig velvillige Stilling, han indtog til det af mig omtalte Andragende fra Øresundsfisherne. Jeg vil haabe, at det, naar Landbrugsministeren optager en Forhandling med Finansudvalget om denne Sag, skal lykkes at finde en Løsning, der, baade hvad Omfang og Form angaar, kan være tilfredsstillende for de paagældende Ansøgere.

Jeg vil dernæst gøre et Par korte Bemærkninger til den højtærede Forsvarsminister. Det forekommer mig, at den højtærede Forsvarsminister, da han behandlede de Udtalelser, jeg fremsatte i Forgaars dels angaaende Rationerne til de indkaldte Soldater, dels angaaende det Beløb af 80 Øre, hvormed Krigsministeriet ønskede at afløse den Forplejning, Soldaterne nu faar, tog en lille Smule overlegent paa dette Forhold. Den højtærede Forsvarsminister begyndte med i en forholdsvis, hvad skal jeg kalde det, morsom Tone at tale om en Soldat, jeg havde haft i Forplejning. Nu er jeg gaaet ud fra, at Forhandlingerne her i Rigsdagen føres paa Grundlag af, hvad man har sagt her fra Talerstolen, og hvad der staar i Rigsdagstidenden, men derimod ikke paa Grundlag af, hvad man maaske i en privat Meddelelse har ladet tilflyde enten den højtærede Forsvarsminister eller et Medlem. Naar jeg har rejst Anke imod disse Rationer, vil jeg forvare mig imod, at jeg har gjort det, fordi jeg selv finder, at disse Rationer er for smaa. Jeg sagde udtrykkelig, at naar jeg rettede denne Henvendelse til den højtærede Forsvarsminister, var det, fordi der var tilgaaet mig forskellige Meddelelser og Anmodninger om at rejse Spørgsmaalet i Folketinget, og jeg vil trods Ministerens Opfattelse af, at Rationerne er store nok, dog erklære, at det Synspunkt kan jeg ikke dele efter de Meddelelser, jeg har faaet, og som for Resten, det skal jeg vedstaa, ogsaa efter min personlige Opfat-

telse er rigtige. Jeg forstaaer efter disse Meddelelser, at Rationerne i en Husholdning, hvor der er 2 Mands eller 1 Mands Indkvartering, er for smaa. Den højtærede Forsvarsminister mente, at Rationernes Størrelse var tilstrækkelig i Landhusholdninger, hvad jeg kan give ham Ret i; men hvor Arbejdere eller Mellemandsfolk sidder med en lille Ejendom, hvor der er 2 eller 3 Værelser, og de faar Indkvartering paa 2 Mand, saa er disse Rationer for smaa, fordi man ikke kan uddele dem i det Forhold, Ministeren nævnede, 375 Kvint Oksekød. Der er lige saa ofte kun 300 Kvint. Uddelingen foregaar nemlig ikke efter Vægt, men man hugger ud efter Skøn. Min Opfattelse er den, det fastholder jeg, at Rationerne er for smaa. Naar jeg har paatalt Forholdet, er det, fordi jeg ønsker, at baade Kvarterværterne og Soldaterne kunde faa en Ordning, de var tjente med.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om de 80 Øre vil jeg sige, at den højtærede Forsvarsminister der bør tage i Betragtning, at hvis man afløser Naturalforplejningen med et Beløb af 80 Øre pr. Soldat til Kvarterværterne, gaar disse maaske ind paa det paa Basis af de nugældende Priser. Men jeg vil spørge den højtærede Minister: I hvilket Lys vilde Staten blive stillet, hvis i Løbet af et Par Maaneder Livsfornødenhedernes Pris gaar højere op, og den højtærede Forsvarsminister saa vilde sige: De Herrer er nu een Gang gaaet ind paa denne Kontrakt, hvorefter De faar dette Beløb af 80 Øre; saa kan De ikke kort efter komme til Staten og beklage Dem over, at dette Beløb ikke slaar til, som De er indgaaet paa for et Par Maaneder siden; hvorledes De vil klare Dem, maa blive Deres egen Sag. — Jeg synes, dette maa tages i Betragtning, naar man skal udmaale det Beløb, her er Tale om. Den højtærede Minister endte med at sige, at han vilde være villig til at modtage Forslag om, hvordan en saadan Forplejning kunde ordnes. Jeg ved ikke, hvorfra disse Forslag skulde komme, om de maaske skulde komme fra Kvarterværterne. Jeg vilde finde det naturligere, om den højtærede Minister selv tog Sagen op til Undersøgelse, maaske kom med Forslag eller forhandlede med Finansudvalget derom, saa man kunde blive enig om en Pris, der svarede mere til Livsfornødenhedernes Pris i Øjeblikket eller i Fremtiden end 80 Øre.

Saa vil jeg gerne overfor den højtærede Indenrigsminister udtale en Tak